

	<p align="center">Комунальний заклад «Міжгірський медичний фаховий коледж» Закарпатської обласної ради</p>
	<p>ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ</p>
	<p>Загальна інформація</p>
	<p>Медицина залежностей (вибіркова)</p>
	<p><i>Освітньо-кваліфікаційний рівень:</i> фаховий молодший бакалавр</p>
<p><i>Спеціальність:</i></p>	<p>223 Медсестринство</p>
<p><i>Освітньо-професійна програма:</i></p>	<p>Сестринська справа</p>
<p><i>Рік та семестр вивчення:</i></p>	<p>3 (4) рік, VI (VIII) семестр</p>
<p><i>Форма навчання:</i></p>	<p>очна</p>
<p><i>Обсяг:</i></p>	<p>3,0 кредити ЄКТС</p>
<p><i>Мова викладання:</i></p>	<p>українська</p>
<p><i>Форма підсумкового контролю</i></p>	<p><i>Диф.залік</i></p>
<p>Викладач</p>	<p>Звірич Ірина Михайлівна, спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії</p>
<p><i>Короткий опис</i></p>	
<p>Вимоги до початку вивчення</p>	<p>Передумовами для вивчення ВК є раніше здобуті результати навчання з курсу вивчення загальноосвітніх дисциплін (біологія, хімія) та ОК: анатомії, фізіології, основ психології, фармакології, психіатрії.</p>
<p>Що буде вивчатися</p>	<p>1. Біологічні аспекти залежностей:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Нейробиологія залежності: вивчаються нейронні шляхи, нейромедіатори (дофамін, серотонін, ГАМК та інші) та зміни в мозку, що відбуваються під впливом психоактивних речовин та при формуванні залежної поведінки. ✓ Генетична схильність: досліджується роль генетичних факторів у розвитку залежностей. ✓ Фармакологія психоактивних речовин: вивчається дія різних речовин на організм, їх метаболізм, фармакокінетика та фармакодинаміка. ✓ Фізіологічні наслідки вживання: досліджуються вплив залежностей на різні органи та системи організму (серцево-судинну, нервову, травну, ендокринну тощо). <p>2. Психологічні аспекти залежностей:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Психологічні теорії залежності: розглядаються різні психологічні моделі, що пояснюють виникнення та розвиток залежностей (когнітивно-поведінкова, психодинамічна, соціально-навчальна

тощо).

- ✓ Психологічні фактори ризику та захисту: вивчаються особистісні особливості, емоційний стан, копінг-стратегії, соціальна підтримка, що впливають на ймовірність розвитку залежності.
- ✓ Когнітивні порушення: досліджуються зміни в мисленні, пам'яті, увазі та інших когнітивних функціях, пов'язані із залежностями.
- ✓ Психічні розлади та коморбідність: вивчається взаємозв'язок між залежностями та іншими психічними розладами (депресією, тривожними розладами, розладами особистості тощо).

3. Соціальні аспекти залежностей:

- ✓ Соціально-економічні фактори ризику: досліджується вплив бідності, безробіття, соціальної ізоляції, культурних норм та інших соціальних факторів на поширеність залежностей.
- ✓ Вплив на сім'ю та оточення: вивчаються наслідки залежностей для родичів, друзів та інших соціальних зв'язків.
- ✓ Стигма та дискримінація: розглядаються соціальні стереотипи та упередження щодо людей із залежностями та їх вплив на процес лікування та реабілітації.
- ✓ Профілактика на соціальному рівні: розробка та оцінка ефективності програм профілактики залежностей, спрямованих на різні групи населення.

4. Клінічні аспекти залежностей:

- ✓ Діагностика залежностей: використання скринінгових інструментів та інших методів для виявлення залежностей.
- ✓ Лікування залежностей: вивчаються різні методи лікування, включаючи медикаментозну терапію (детоксикація, підтримуюча терапія, антагоністи опіоїдів тощо), психотерапію (когнітивно-поведінкова терапія, мотиваційне інтерв'ю, групова терапія), соціальну підтримку та програми реабілітації.

5. Невідкладні стани: надання допомоги при гострих інтоксикаціях, передозуваннях та інших невідкладних станах, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин.

6. Реабілітація та ресоціалізація: розробка та впровадження програм, спрямованих на відновлення фізичного та психічного здоров'я, соціальних зв'язків та повернення до повноцінного життя після лікування

	<p>залежності.</p> <p>7. Профілактика рецидивів: вивчення факторів ризику рецидиву та розробка стратегій їх запобігання.</p>
<p>Чому це цікаво/ треба вивчати</p>	<p>1. Розуміння складної природи залежності: залежність – це не просто "слабка воля" чи погана звичка. Це складний біопсихосоціальний феномен, що включає зміни в мозку, психологічні потреби та соціальне оточення.</p> <p>2. Поєднання різних наукових дисциплін: ця галузь інтегрує знання з нейронаук (розуміння нейронних шляхів задоволення та винагороди), фармакології (дія психоактивних речовин на мозок і тіло), психіатрії (коморбідні психічні розлади), психології (мотивація, когнітивні процеси, травма), соціології (вплив соціального середовища) та епідеміології (поширеність та фактори ризику). Таке міждисциплінарне поєднання робить навчання різноманітним та стимулюючим.</p> <p>3. Можливість допомогти людям у складних життєвих ситуаціях: залежність завдає величезних страждань як самим залежним, так і їхнім родинам. Вивчаючи медицину залежностей, ви отримаєте знання та навички, необхідні для надання ефективної допомоги, полегшення болю, відновлення здоров'я та повернення людей до повноцінного життя. Відчуття здатності допомогти тим, хто цього потребує, є надзвичайно цінним.</p> <p>4. Вивчення поведінки людини на глибокому рівні: залежність оголює глибинні мотивації, страхи та потреби людини. Розуміння того, чому люди вдаються до вживання речовин або компульсивної поведінки, дає унікальну можливість зазирнути в складність людської психіки.</p> <p>5. Постійний розвиток галузі: медицина залежностей є відносно молодою та динамічно розвивається галуззю. Постійно проводяться нові дослідження, розробляються інноваційні методи лікування та профілактики. Це означає, що навчання ніколи не буде статичним, а завжди буде сповнене нових відкриттів та можливостей для вдосконалення.</p> <p>6. Соціальна значущість: залежності є серйозною соціальною проблемою, що призводить до злочинності, безробіття, руйнування сімей та інших негативних наслідків. Фахівці в галузі медицини залежностей відіграють важливу роль у зменшенні шкоди, пов'язаної із залежностями, та сприяють створенню більш здорового та безпечного суспільства.</p> <p>7. Розвиток емпатії та розуміння: робота з людьми, які страждають від залежностей, вимагає високого рівня емпатії, терпіння та розуміння. Вивчаючи медицину</p>

	<p>залежностей, ви розвиватимете ці важливі особистісні якості, що є цінними не лише в професійному, але й у повсякденному житті.</p>
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями</p>	<p>Загальні компетентності:</p> <p>ЗК1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.</p> <p>ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.</p> <p>ЗК3. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.</p> <p>ЗК4. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК6. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.</p> <p>ЗК 8 Здатність до міжособистісної взаємодії.</p> <p>Спеціальні компетентності</p> <p>СК1. Здатність до застосування професійних стандартів та нормативно-правових актів у повсякденній медичній практиці.</p> <p>СК2. Здатність до вміння задовольняти потреби пацієнта протягом різних періодів життя (включаючи процес умирання), шляхом обстеження, діагностики, планування та виконання медичних втручань, оцінювання результату та корекції індивідуальних планів догляду та супроводу пацієнта.</p> <p>СК3. Здатність до самоменеджменту у професійній медичній діяльності.</p> <p>СК4. Здатність до співпраці з пацієнтом, його оточенням, з іншими медичними й соціальними працівниками на засадах сімейно-орієнтованого підходу, враховуючи особливості здоров'я чи перенесені хвороби та фізичні, соціальні, культурні, психологічні, духовні чинники і фактори довкілля, здійснювати санітарно-просвітницьку роботу.</p> <p>СК5. Здатність до динамічної адаптації та саморегуляції</p>

у важких життєвих і професійних ситуаціях з урахуванням механізму управління власними емоційною, мотиваційно-вольовою, когнітивною сферами.

СК6. Здатність до роботи в мультидисциплінарній команді при здійсненні професійної діяльності, для ефективного надання допомоги пацієнту протягом життя, з урахуванням усіх його проблем зі здоров'ям.

СК7. Здатність до вміння обирати обґрунтовані рішення в стандартних клінічних ситуаціях, спираючись на здобуті компетентності та нести відповідальність відповідно до законодавства.

СК8. Здатність до використання інформаційного простору та сучасних цифрових технологій в професійній медичній діяльності.

СК9. Здатність до використання сукупностей професійних навичок (умінь) при підготовці та проведенні діагностичних досліджень та застосовуванні дезінфікуючих і лікарських засобів у професійній діяльності.

СК10. Здатність до забезпечення безпеки пацієнта, дотримання принципів інфекційної та особистої безпеки, збереження здоров'я у процесі здійснення догляду, виконання маніпуляцій, процедур, при переміщенні та транспортуванні пацієнта, наданні екстреної медичної допомоги.

СК11. Здатність до застосування сукупностей втручань та дій для забезпечення пацієнту гідного ставлення, конфіденційності, захисту його прав, фізичних, психологічних та духовних потреб на засадах транскультурального медсестринства, толерантної та неосудної поведінки.

СК12. Здатність до безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я (освіта впродовж життя).

СК13. Здатність до використання професійно профільованих знань, умінь та навичок для здійснення санітарно-гігієнічних і лабораторних досліджень, протиепідемічних та дезінфекційних заходів.

СК 14 Здатність до дотримання принципів медичної етики та деонтології.

Додаткові спеціальні компетентності

ДРН 1. Надавати невідкладну та екстрену медичну допомогу в разі критичних та термінальних станів, керуючись чинними протоколами, із застосуванням медичного інструментарію та знань з групової належності затверджених лікарських засобів,

	<p>особливостей їхньої фармакокінетики та фармакодинаміки (способи введення, дозування, показання, протипоказання, взаємодії між собою, побічні ефекти, передозування та способи усунення їх, в т.ч. наркотичних засобів).</p> <p>ДРН 2. Здійснювати первинне обстеження пацієнтів, оцінювати міру виявлених порушень у типових випадках найбільш поширених захворювань, визначати критичні порушення дихальної та серцево-судинної систем (статичні зображення та динамічні ритми на моніторі) та виконувати алгоритм подальших лікувальних дій пацієнтів різного віку в клінічних ситуаціях.</p> <p>ДРН 3. Надавати першу медичну та долікарську допомогу в осередках надзвичайних ситуацій у мирний і воєнний час, працювати у складі бригад і загонів невідкладної та екстреної медичної допомоги в осередках масового ураження, оцінювати місця події, забезпечувати безпеку персоналу та пацієнта, застосувати табельні засоби індивідуального захисту.</p> <p>ДРН 4. Організовувати лікувально-евакуаційне забезпечення бойових дій особового складу військового підрозділу та медичне сортування в умовах бойових дій.</p> <p>ДРН 5. Організовувати лікувально-евакуаційні заходи в осередках масового ураження, надавати невідкладну та екстрену медичну допомогу постраждалим унаслідок аварії на радіаційно небезпечних об'єктах, у зонах стихійного лиха та осередках інфекційного спалаху.</p>
<p>Чому можна навчитися:</p>	<p>РН 1. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами для комунікації, ведення медичної та іншої ділової документації.</p> <p>РН 2. Застосовувати сучасні цифрові та комунікативні технології для пошуку інформації та документування результатів професійної діяльності.</p> <p>РН 3. Застосовувати основні положення законодавства в охороні здоров'я.</p> <p>РН 4. Вести медичну документацію за формами, встановленими нормативно- правовими документами.</p> <p>РН 5. Дотримуватися правил охорони праці та безпеки життєдіяльності.</p> <p>РН 6. Обирати тактику спілкування з пацієнтами та членами їхніх родин, колегами, дотримуючись принципів професійної етики, толерантної та неосудної поведінки при здійсненні професійної діяльності, з урахуванням соціальних, культурних, гендерних та релігійних відмінностей.</p>

РН 7. Застосовувати паліативну компетентність при роботі з пацієнтами, їх оточенням, медичними та соціальними працівниками під час здійснення професійної діяльності.

РН 8. Вживати заходи спрямовані на створення безпечного лікарняного середовища та дотримання лікувально-охоронного режиму, в інтересах збереження власного здоров'я та зміцнення здоров'я пацієнта .

РН 9. Розпізнавати й інтерпретувати ознаки здоров'я і його змін, хвороби чи інвалідності (оцінка/діагноз), обмежень можливості повноцінної життєдіяльності та визначати проблеми пацієнтів при різних захворюваннях і станах.

РН 10. Вміти проводити підготовку пацієнта до лабораторних, інструментальних та інших досліджень, здійснювати забір біологічного матеріалу та проб, скеровувати до лабораторії.

РН 11. Застосовувати лікарські препарати та медикаменти при здійсненні професійної діяльності

РН 12. Виконувати медичні маніпуляції та процедури відповідно до фахових протоколів, алгоритмів, включаючи надання послуг з первинної медичної допомоги в складі команди первинної медичної допомоги

РН 13. Надавати екстрену та невідкладну долікарську медичну допомогу.

РН 14. Здійснювати заходи щодо збереження репродуктивного здоров'я населення з метою покращення демографічної ситуації.

РН 15. Надавати консультативну допомогу та здійснювати навчання населення щодо здорового способу життя, наслідків нездорового способу життя, важливості збільшення фізичної активності та здорового харчування, вакцинації; забезпечувати реабілітацію реконвалесцентів та диспансеризацію пацієнтів.

РН 16. Вживати заходи, спрямовані на специфічну та неспецифічну профілактику захворювань.

РН 17. Вживати протиепідемічні заходи в осередку інфекційних та особливо небезпечних захворювань при здійсненні професійної діяльності.

РН 18. Дотримуватися правил ефективної взаємодії в команді для надання якісної медичної допомоги різним категоріям населення.

РН 19. Здійснювати взаємозалежні професійні функції з метою забезпечення якісної медичної допомоги населенню.

Додаткові результати навчання

ДРН 1. Надавати невідкладну та екстрену медичну

допомогу в разі критичних та термінальних станів, керуючись чинними протоколами, із застосуванням медичного інструментарію та знань з групової належності затверджених лікарських засобів, особливостей їхньої фармакокінетики та фармакодинаміки (способи введення, дозування, показання, протипоказання, взаємодії між собою, побічні ефекти, передозування та способи усунення їх, в т.ч. наркотичних засобів).

ДРН 2. Здійснювати первинне обстеження пацієнтів, оцінювати міру виявлених порушень у типових випадках найбільш поширених захворювань, визначати критичні порушення дихальної та серцево-судинної систем (статичні зображення та динамічні ритми на моніторі) та виконувати алгоритм подальших лікувальних дій пацієнтів різного віку в клінічних ситуаціях.

ДРН 3. Надавати першу медичну та долікарську допомогу в осередках надзвичайних ситуацій у мирний і воєнний час, працювати у складі бригад і загонів невідкладної та екстреної медичної допомоги в осередках масового ураження, оцінювати місця події, забезпечувати безпеку персоналу та пацієнта, застосувати табельні засоби індивідуального захисту.